

Бѣше дено срѣда, и освень тоба има-
ше тойзи камень божественны слова, и
никой не можеше да го поклати. — Тогда
негово преосвященство Патрїарха Іеруса-
лимскій Іоаннкій, събра сичкы-тѣ пер-
восвященницы и священницы и сичкы-
тѣ христїаны, и направи мольбъ къмъ
Бога, тры дны и тры ноци колѣнопрѣ-
клонно и съ горѣщы слъзи, като съ мо-
лажъ на великаго Бога и съ чю гласъ
отъ него-то като думаше: Прибъжете
тойзи камень, и вижете написаны-тѣ
божественны слова. Тогда сватый Па-
трїархъ пребъри камень-атъ и намѣри на
него чѣвизи слова, кои-то говораха така:

Колко-то повѣрвахъ на свато-то
мое име и станахъ христїани, провож-
дамъ тоба мое свато посланїе. На то-
йзи свѣтъ оставихъ мое-то Евангелїе
и книги-тѣ на моль-тѣ церквѣ за да
бы поучаватъ дена и ноца за да вар-
дите мои-те заповѣды, и зыи какво-то
възумно вы потъпквате. Зато ще си
отвратыхъ лице-то отъ васъ и не ще да